

De Goddelijke Instrumenten van de Mens

Verlichting

Schrijver: Eva Bron

Coverontwerp: Eva Bron

ISBN: 9789402185171

© Eva Bron

De Goddelijke Instrumenten van de Mens

Verlichting

Eva Bron

Inhoud	pag.
Inleiding	5-26
Verlichting in een notendop	30-31
Het boek van 7 pagina's	34-45
Opmerking 2018	48
Voorwoord uit 2015	49-51
Inleiding	52-54
Hoofdstuk 1 Wie we zijn	56-60
Hoofdstuk 2 Uniek zijn	62-73
Hoofdstuk 3 Respect	74-77
Hoofdstuk 4 Je bedenkt jezelf	78-88
Hoofdstuk 5 Wat wens je?	90-96
Hoofdstuk 6 De weg der Compassie	98-104
Hoofdstuk 7 De sleutel tot jezelf	106-114
Hoofdstuk 8 Zo binnen, zo buiten	116-123
Hoofdstuk 9 Signalen herkennen	124-129
Hoofdstuk 10 Negen Goddelijke instrumenten op een rij	130-131
Hoofdstuk 10.1 Besef wie je bent	132-133
Hoofdstuk 10.2 Leef in het eeuwige NU	134-135
Hoofdstuk 10.3 Schep steeds ruimte in jezelf	136-137
Hoofdstuk 10.4 Leef zonder weerstand	138-139
Hoofdstuk 10.5 Richt je aandacht bewust	140-141
Hoofdstuk 10.6 Kies je gedachtes wijs	142-144

Hoofdstuk 10.7 Koester vertrouwen	146-147
Hoofdstuk 10.8 Herken signalen	148-149
Hoofdstuk 10.9 Kijk vanuit compassie	150-153
Hoofdstuk 11 Relaties	154-160
Waarom dit boek en wie ben ik?	162-191

Inleiding

Misschien ben je hier gekomen voor antwoorden.

Verlichting volgt door inzichten, niet echt door antwoorden.

Antwoorden bevatten nooit volle waarheid. Daarom roepen antwoorden meestal nieuwe vragen op. Pas als je het echt ziet, ontstaat een inzicht. Een stukje Verlichting.

Die sensatie die door je lichaam heengaat bij een inzicht? Dat is het licht.

Net als bij verliefd worden. Het is precies hetzelfde. Alleen, nu ga je verliefd - worden op je ware zelf en het hele bestaan, als je er klaar voor bent. Op de werkelijkheid. Als je voldoende inzichten hebt gehad.

Als jouw geest een kiertje toestaat om echt en voldoende te kijken naar wat ik je wil laten zien? Dan kom je er altijd, omdat dat deel van de Ultieme Waarheid is, van de realiteit van ons bestaan en hoe het geheel in elkaar steekt. Je kunt niet anders dan er komen.

Dit is iets wat je nog niet kunt weten. Je kunt het wel aanvoelen, dit bruisende gevoel vol leven. Want in dit bruisende gevoel wat binnenin je kan ontstaan? Daar zit de waarheid in verscholen.

De waarheid die binnenin jou wordt herkend; gaat bruisen. En dat bruisen wat ontstaat omdat je de waarheid herkent: noemen we verliefdheid.

Door je verliefdheid gebruik je het belangrijkste Goddelijke Instrument wat je nodig hebt om verlichting te kunnen bereiken: bewustzijn. Die kan alleen verliefd worden en waarheid herkennen. Dat is een deel van de Ultieme Waarheid over ons. Jouw bewustzijn kan groeien, heeft een oneindige ruimte zoals je zult ontdekken. Dus is er geen werkelijke grens in liefde, terwijl je dit misschien wel vaak ervaart.

Grenzeloze liefde maakt deel uit van de Ultieme Waarheid.

Om dit boek te kunnen lezen is het dus nodig om boven iedere vorm uit te stijgen. Gedachtevormen, geloofsvormen, identiteitsvormen. Dus ook boven je geest. Want je bewustzijn kent geen vaste vorm.

Als je verliefd wordt, ga je juist voorbij de vorm.

Schep een potentiële leegte binnenin jezelf eerst. Ervaar eerst werkelijk ruimte binnenin je borstkas want dan neemt je bewustzijn toe. Je doet dit al vanzelf, als je open staat voor de mogelijkheid dat dit boek de waarheid kan bevatten. Kan. Want dit gaat niet om geloven. Het gaat om ervaren. Om inzichten te ervaren. En ervaren gaat alleen als er ruimte binnenin je is om te ervaren. Wanneer je met je volle bewustzijn aanwezig bent om te lezen wat er echt staat. Die kleine ruimte om open te staan voor de mogelijkheid, is meer dan voldoende om uiteindelijk Verlichting te bereiken. Het is niets anders dan de ontdekking van

wie je echt bent en wat het bestaan werkelijk is. Je floept terug in het weten en het licht gaan weer aan; verlichting.

Geloof kan de waarheid niet vervangen, omdat geloof geen complete waarheid bevat en daarom op het mentale vlak zal blijven hangen in de geest. Geloven zijn van onze beperkte geest. Bewustzijn kan niet geloven. Bewustzijn is. Het is een staat van zijn. Geen vorm. Bewustzijn zelf is vormloos en kan daardoor zo groots worden en zoveel begrijpen.

Wanneer je verliefd raakt op de waarheden die je herkent, verruimt je bewustzijn zich vanzelf. Je kunt werkelijk verder kijken en dus werkelijk meer bevatten. En je geest groeit ook. Die groeit mee.

In die zin smelten bewustzijn en geest samen, als je inzicht krijgt.

Zonder die kleine ruimte vol potentie, identificeer je je met vele vormen en blijf je in de geest. Dat zal lezen lastig maken. Vaak zul je je alleen maar irriteren aan de vormen die je denkt te herkennen omdat ze je afleiden. Of je richt je juist op het zoeken naar vormen die je uiteindelijk niet echt zult kunnen vinden hier, waardoor je je teleurgesteld kunt gaan voelen. Je bent dan niet echt helemaal aanwezig met alles wie je nu bent. Jouw bewustzijn dient aanwezig te zijn en die heb je. Want het inzicht wat tot Verlichting leidt, kent geen vorm. Daarom kan alleen jouw bewustzijn dit eerst bevatten. Het kent zelf geen vorm immers. Later volgt de geest vanzelf in begrip.

Het boek zit daartoe in elkaar zoals het in elkaar zit. Ieder deel probeert je

verschillende kanten van hetzelfde te laten zien. Verschillende perspectieven op hetzelfde. Verschillende uitgangshoeken. En niet zomaar. Inzicht over iets ontstaat meestal, als je voldoende perspectieven over hetzelfde hebt verzameld. Lekker abstract.

Een beperkt voorbeeld.

Als ik inzicht wil krijgen in een mes, wat een mes werkelijk is.

We nemen een zakmes. Dit zakmes zet ik in de ruimte zonder andere vormen. Er zijn dus geen planeten, sterren of gasvormen. Ik plaats alleen het zakmes en zie het in de ruimte.

Nu begin ik met kennis erover te verzamelen, door ernaar te kijken vanuit alle mogelijke perspectieven. Je kunt er je eten mee snijden, mee doden, mee opereren, mee repareren, mee spelen, mee gooien, een vorm uit hout mee snijden en meer. Je kunt het in een glazen kast leggen, onder de grond begraven, uit elkaar halen en omsmelten of in je broekzak dragen.

Als ik het mes van alle perspectieven uit bekijk, besef ik dat ik er heel veel mee kan. Ik heb alle perspectieven van buiten op het mes ongeveer gehad. Maar ik ken iets alleen werkelijk, als ik het ook van binnenuit ken. Inzicht vraagt meestal om verschillende uiterlijke en innerlijke perspectieven. Daarom ga ik nu het mes, van binnenuit, met mijn bewustzijn bekijken.

Ik ontdek dat als het voor opereren wordt gebruikt, dat we het mes als goed ervaren. Als het om te doden wordt gebruikt dat we er onze vraagtekens bij zetten. Als er mee gespeeld wordt, rijst voor sommigen de vraag of het wel nut heeft. Ook als we het in een glazen kast leggen om mee te pronken.

Mijn inzicht is nu, dat het mes het mes blijft, tenzij we het omsmelten. Dan is het mes niet meer. Maar zolang we het niet omsmelten, blijft het een mes. Zolang we niet omsmelten, kunnen we het op vele manieren ervaren; afhankelijk van waar we staan en wat we ervaren.

Hetzelfde mes kan in hetzelfde ogenblik door mensen als verschillend worden ervaren. Degene die ermee steekt om te overleven en de ander die aanviel om te stelen om te overleven, maar nu gewond raakt. Degene die steekt is dan blij met zijn mes, de ander die gestoken wordt niet zo blij. Maar wanneer ik jou er per ongeluk mee schram omdat we beiden niet goed opletten, kunnen we ruzie krijgen terwijl we hetzelfde wilde gaan ervaren. Stel, we wilde in vriendschap samen bekijken wat dit mes kon doen, maar ik schramde jou. Ik hield het mes verkeerd beet en jij liep te dicht langs me heen. Nu ben je verwond en boos en voel ik me schuldig en ben ik ook boos. Het kan ons dus ook van elkaar scheiden, terwijl dat niet is wat we wilde gaan ervaren.

Mijn inzicht, door gebruik te maken van bewustzijn, is dat één beperkte vorm voor ongelooflijk veel verschillende ervaringen kan zorgen. Mijn bewustzijn merkt dit op. Daarom plaatste ik het mes in de ruimte en ging ik het van alle kanten uit bekijken. Ik beperkte de ruimte en de vorm. Ik plaatste het mes daartoe in de ruimte. Het mes heeft een kleine vorm dus de ruimte eromheen die ik gebruik is beperkt. Dit geeft me namelijk de vrijheid (ruimte) om één vorm van alle mogelijke kanten te onderzoeken. Ook de binnenkant.

Ik ontdekte dat het mes niets kan doen aan onze ervaringen ermee. Het mes zelf heeft er geen invloed op. Wat we er ook mee ervaren, in zichzelf verandert het niet. *Wij* kunnen alleen veranderen. Alles hangt ervan af hoe we het gebruiken

en met welke motieven. Maar ook, gebruiken we het bewust of onbewust? Het mes blijft het mes. Wie gebruikt het en waarvoor? Gebruikt deze persoon het bewust en met de juiste kennis? Of onbewust? Of met gebrek aan voldoende kennis?

Zo is het boek opgebouwd, vanuit dit inzicht van mij. Om je voldoende uiterlijke en innerlijke perspectieven te tonen over hetzelfde, die je vanuit je bewuste dient te gaan bekijken zelf, om zo tot inzicht te komen.

Daarom lijkt ik soms te herhalen, terwijl ik je juist net een ander wezenlijk perspectief wil tonen. Omdat ik begrijp dat inzicht pas volgt na voldoende uiterlijke en innerlijke perspectieven op hetzelfde vanuit voldoende ruimte en dus vrijheid. Zonder andere vormen eromheen want dan wordt het een chaos.

Om tot inzichten te komen kost het tijd. En pas als je voldoende inzichten hebt gekregen, kun je tot Verlichting komen.

Terug nu naar bewustzijn, vormen en verliefd raken.

Liefde kent geen vorm al is het ons ware levenssap en waarheidsserum tegelijk. Waarheid is de grootste liefdesdrank is die zin. Als liefde als waarheid vanuit bewustzijn wordt herkend en omgekeerd. Als waarheid eindelijk als liefde wordt herkend vanuit bewustzijn.

Een mens raakt nooit werkelijk verliefd op een vorm, ook al kun je het wel zo ervaren. In realiteit herkende je zoveel in die ander, bracht het je zo dicht bij de

ultieme waarheid over jezelf en alles; dat je verliefd werd. Je zag de ander door je bewustzijn steeds meer in waarheid en raakte daarom verliefd. Je bewustzijn zag en herkende het. Je ging bruisen daardoor, ervoer een intens geluk. Je kwam dichterbij de waarheid en die zorgde ervoor dat je hele andere dingen ging ervaren. De waarheid vergrootte je bewustzijn.

Daarom houden we van waarheid. Ze lopen hand in hand.

Daarom zie je de wereld met nieuwe ogen als je verliefd bent. En daarom doet het ook zo'n pijn als de verliefdheid over gaat. Je voelt je alsof je de waarheid verliest. Het leven. Liefde. Het verlies van bewustzijn doet nu eenmaal pijn omdat je dan terugglijdt in de vormen en terug in de beperkte geest, weg van de waarheid. De vrijheid verdwijnt, de warme stroom liefde. Je voelt je alsof je sterft. En dat is ook even een beetje waar, want je bewustzijnstoestand krimpt. Je moet weer terug je hokjes in, de geest in, de oude vormen in die je zo goed kent en waar waarheid niet echt is noch liefde. Tot je ontdekt dat je nog leeft. Je bent er nog. Je bent weer bij bewustzijn en kunt weer gaan verruimen.

Liefde en waarheid; raken verloren als we ons bewustzijn meer en meer verliezen omdat we door de geest zijn gaan kijken. Als we de waarheid in hokjes gaan proberen te stoppen met onze geest. Alles wat je door een onverlichte geest bekijkt kan lelijk, vreselijk en meer worden. Dat verklaart dat je iemand zo verschillend kunt ervaren. Eerst was die persoon hemels en goddelijk. Daarna bijvoorbeeld vreselijk en afschuwelijk.

Wanneer jij iemand in liefde blijft zien, maar die ander ziet jou alleen nog maar door de beperkte geest; dan komt er een scheiding tussen jullie. Jij blijft die ander in waarheid zien en blijft dus liefde voelen. Dat doet pijn, want je wilt nog steeds liefde delen met die ander en samen zijn ervaren. Maar ieder mens is zover als die is en daar kun je alleen maar in liefde naar kijken als je echt in jezelf kijkt. Ieder van ons raakt wel eens gevangen binnen de geest en vergeet waarheid.

Liefde is deel van de Absolute Waarheid en die is eeuwig. De liefde die je nu voelt voor diegene en nu niet met die ander kunt delen? Die blijft toch waarheid.

Nu kun je even door mijn ogen kijken als je dit wenst en je geest het toestaat. Ik begrijp iedereen zo goed die liefde afwijst door de geest. En ik zal altijd van ze blijven houden omdat ze niet weten. Waarom zou ik ze dat kwalijk nemen, terwijl ze erdoor lijden?

Ze weten niet wat ze doen en doen het niet opzettelijk.

Verliefdheid is dus een eerste stap richting verlichting en het bewijs dat je het kunt. Immers, als je eenmaal je eerste stap hebt gezet in dit leven om te leren lopen, volgen er vanzelf een heleboel stappen daarna. Lopen wordt gewoon voor je, je denkt er niet eens meer bij na. Je kunt niet alleen lopen, je ontdekt al snel dat je zelfs kan rennen!

Waarom zou dat met verlichting anders zijn? Je geest denkt misschien dat het te hoog gegrepen is of zo, maar waar is het bewijs? Lopen leerde je met vallen en

opstaan en verlichting zo ook. Het is niet hetzelfde, echter de manier van leren wel. Wat je leert is anders. De instrumenten die je gebruikt zijn anders. Maar het proces is niet anders. Waarheid is er altijd. Ook als het nog niet gekend wordt.

Liefde zal je waarheid laten zien. Waarheid geeft je liefde.

We verliezen liefde als we uit de waarheid gaan. Liefde ontstaat als we waarheid vinden. Verliezen we waarheid in ons leven, dan verliezen we steeds meer liefde in en voor het leven. Terug naar de geest.

Het is niet aan mij of enig ander om jouw geloofsvormen van de geest af te breken. Je mag in ieder hokje geloven en je overal mee identificeren. Identificeren is ergens waarheid in zoeken. Zoeken. Maar iets wat niet waarheid is, kan niet echt waar gaan zijn. Iets wat waarheid is maar ontkend wordt, blijft waarheid. Ook als het niet herkend wordt nog.

Geloven en geloofssystemen zijn dus van de beperkte geest. Ze missen liefde en brengen geen liefde. Daarom leiden ze niet naar Ultieme Waarheid noch verlichting. Die is onvervangbaar en onvergankelijk en voor ieder mens hetzelfde.

Onze geesten ervaren dingen heel anders, strijden over gelijk; maar de waarheid vanuit verlichting is voor ieder mens hetzelfde.

Liefde is voor ieder mens herkenbaar en hetzelfde in wezen. Iedere dag zijn er miljoenen mensen met het besef dat het anders moet kunnen.

Maar de Ware Kennis van de Waarheid ontbreekt. Dus slepen sommigen zich voort en ervaren het bestaan als erg liefdeloos. Deze mensen voelen de waarheid achter de vormen, maar kunnen er nog niet bij. Ze zien al in, dat liefde niet komt met het verzamelen van vormen en hun tijd hierin steken. Ze beseffen al hoe liefdeloos zo'n bestaan is, om anderen te slim af te moeten zijn of te moeten bevechten. En hoe leeg en nietszeggend een imago in waarheid is. Het kan geen liefde brengen. Ze missen de waarheid, verlangen er zo naar. Deze mensen hebben een groter bewustzijn omdat ze inzien dat de waarheid en liefde daar niet te vinden zijn. Ze kijken al behoorlijk door de vormen heen.

Alles binnen dit universum heeft een bepaalde vorm als je goed kijkt. Als je begrijpt dat het een stoffelijk universum is. Of iets bestaat nog uit energie of gestolde energie, vorm.

Maar liefde en waarheid zijn vormloos net als bewustzijn. Je kunt het herkennen, voelen en ervaren, maar niet berekenen, wegen of in de kast zetten.

Daarom is -identificeren met- in waarheid: zoeken naar de waarheid via de beperkte geest. Zoeken in de vorm naar het vormloze.

Mensen die via de geest de liefde gaan zoeken, zoeken het in de vormen en zullen dus beperkte liefde maar kunnen gaan ervaren.

En nogmaals; je bent vrij. Vrij om te geloven, vrij om te denken wat je wenst. Je mag in die zin alles. Maar je kunt niet beiden tegelijkertijd. Je mag kiezen tussen je geest en je bewustzijn. Beiden gaat niet tegelijkertijd, anders was je al verlicht.

De weg van het bewustzijn of de weg van de geest.

De weg van de geest voorop leidt niet naar waarheid, maar naar materialisme en liefdeloosheid. De weg van het bewustzijn leidt naar waarheid en liefde en de geest volgt dan vanzelf.

Je geest identificeert zich met allerlei vormen. Dat heeft hij geleerd. Waarheid zoeken in alle vormen. Het is niet zijn schuld. Het is een goddelijk instrument. De geest is onze helper bij onze aardse ervaringen. Zijn rol is tweeledig. Bibliothecaris zijn van onze innerlijke bibliotheek en de voorspeller zijn van onze directe toekomst.

Verleden verzamelen en toekomst voorspellen.

Misschien valt je iets op. Verleden en toekomst. Waar leven de meeste mensen het meest? Juist. Of in het verleden of in de toekomst. En bijna nooit in het hier en nu.

De geest verzamelt aan de ene kant alle feiten voor ons, die we via ons bewustzijn en onderbewuste binnen kunnen krijgen. Dat is nodig bij het opbouwen van ervaringen die naar kennis kunnen leiden om je bewustzijn groter te maken en daarmee je geest.

De hele dag krijgt de geest ongelooflijk veel informatie binnen. Alle prikkels van je lichaam, alles wat je onbewust en bewust oppikt aan informatie. De taak van de geest is een heldere. De geest is een hele ijverige dienaar van jou, die zich uit de naad rent om alle gegevens die je aanlevert netjes te verzamelen, te sorteren en vervolgens op te ruimen op de juiste afdeling. Zodat je een prachtige bibliotheek aan ervaringen en kennis zult krijgen, waar je uit kunt putten wanneer je dit nodig hebt.

De geest wenst een schitterende bibliotheek voor je te bouwen.
De mooiste en grootste ooit.

De mijne bouwt alles in Jugendstil of Art nouveau (een kunststroming) waar ik zo dol op ben. Alle boeken, kasten, lampen, stoelen en tafels. Prachtige hoge notenhouten kasten, met de belangrijkste boeken achter kristalhelder glas. Sierlijke, beweegbare trapjes van prachtig smeedijzer om hoog te kunnen reiken. Grote kristallen kroonluchters vormen een lust voor het oog en zijn over de grote ruimtes verdeeld. Overal brandt een zacht en warm licht afkomstig van diverse, kleurige lampen, iedere lamp een juweeltje qua vorm, een streling voor het oog. De glanzende, grote zwarte marmeren tegels uit mijn dromen vormen de vloer, waarin het geheel zich weerspiegelt. In alle ruimtes zijn prachtige notenhouten leestafels met comfortabele sierlijke stoelen, bekleed met fluweel in de kleur van de roze bougainville. En een indrukwekkende ivoorkleurige marmeren openhaard, die altijd blijft branden. Voor de openhaard staan mijn

geliefde lederen leesstoel en uitnodigende bank met daartussenin de enorme ivoorkleurige en harige vacht op de grond. Voor als ik voor de openhaard wil gaan liggen lezen bij het knapperende haardvuur. Dit is zijn levenstaak. Misschien kun je de diepe liefde voelen in hem en de taak die hij zo graag en zo geweldig uitvoert. Het betekent alles voor hem. Het is zijn lust en zijn leven als alles goed gaat. Hij wil een briljante geest zijn.

Echter, het gaat alleen goed met jou, als bewustzijn en geest samenwerken en beseffen wie ze zijn.
Ongeveer zo.

Je bent iets prettigs aan het ervaren.

In de bibliotheek (we nemen even de mijne) komt heel veel informatie binnen via de buizenpost. We zien de geest als bibliothecaris vliegen en rennen om alle informatie te verwerken. Als we klaar zijn met de ervaring kijkt de geest of er nog vragen zijn, die deze ervaring heeft opgeroepen. Of er informatie is die hij niet juist heeft weten op te bergen. Hij wil tenslotte de grootste, meest uitgebreide bibliotheek voor je bouwen vol ware kennis.

Hij downloadt deze nieuwe informatie in zijn computer en vergelijkt deze informatie met de enorme hoeveelheid eerdere opgeslagen informatie en ja. Er verschijnt een vraag op het computerscherm. Via de buizenpost stuurt hij deze vraag naar het bewuste. Jouw bewuste merkt de vraag op en gaat hiermee aan de slag. De informatie die je bewuste nu verzamelt komt via de buizenpost de

bibliotheek weer binnen. Zodra er voldoende kennis is binnen gekomen verschijnt er “TEVREDEN” op zijn computerscherm. Dit is voor de geest een feest. Helemaal in zijn nopjes stuurt hij het bewustzijn via de buizenpost de boodschap “VOLDAAAN”. Uit de afdeling “onaf” verdwijnt een gedeelte die hij nu echt goed kan gaan opbergen. Hij heeft zijn werkt goed gedaan, dit onderwerp is voor nu “af” en de samenwerking met het bewustzijn verliep weer op rolletjes. Wat is hij tevreden!

Maar dan. De geest is beperkt in ruimte en vermogens en het bewustzijn is dat niet.

Dus als jouw bewustzijn iets wil gaan ervaren en de geest is het er niet mee eens dan moet je kiezen. Je kunt twee stemmen in je waarnemen, wie heeft er gelijk? Het bewustzijn spreekt zacht. De geest wat harder of heel hard.

Afhankelijk van wat je allemaal onbewust hebt opgeslagen binnen jouw bibliotheek, ontstaat er nu misschien kortsluiting. Alles wat je niet “verwerkt” hebt, waar je nog geen antwoord op hebt, staat in de sectie “onaf” bij de geest in de bibliotheek. Dit is zijn minst favoriete afdeling om goede redenen.

Pas als een ervaring diepe voldoening heeft gegeven, doordat het voldoende kennis heeft opgeleverd, is het echt af. Dat staat in de taakomschrijving van de geest en daar houdt hij zich als kortzichtige perfectionistische geest, die hij is, ook echt aan.

Als je nu weinig vervelende dingen in je leven hebt meegemaakt en je wilt iets gaan ervaren, dan komt de geest soms met de vraag “moeten we dit wel